

Gdański Uniwersytet Medyczny
Klinika Rehabilitacji
Pracownia Regeneracji Mięśni
Adres: Al. Zwycięstwa 30, 80-219 Gdańsk
wieslaw.ziolkowski@gumed.edu.pl
tel. 0048 58 347 10 72

Prof. Wiesław Ziółkowski,

Gdańsk 30.12.2022

Opinia

W związku z uchwałą Rady Naukowej Akademii Wychowania Fizycznego w Krakowie z dnia 3 listopada 2022 roku (uchwała nr 6/XI/RN/2022) i powołaniem mnie w skład komisji habilitacyjnej w roli recenzenta, przedstawiam opinię o osiągnięciach naukowych Pani doktor nauk o kulturze fizycznej Doroty Olex-Zarychty w związku z wnioskiem o nadanie Pani doktor stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu oraz w dyscyplinie nauki o kulturze fizycznej.

1. Przebieg pracy zawodowej

Przebieg kariery zawodowej Pani dr Doroty Krystyny Olex-Zarychty jest związany głównie z Akademią Wychowania Fizycznego w Katowicach, gdzie w roku 1994 Kandydatka uzyskała dyplom magistra wychowania fizycznego, a w roku 2001 obroniła pracę doktorską i uzyskała stopień doktora nauk o kulturze fizycznej. Promotorem pracy doktorskiej był Pan prof. dr hab. Joachim Raczek, a tytuł rozprawy to „Koordynacja motoryczna osób o różnych typach lateralizacji funkcjonalnej kończyn”. W roku 1994 Pani doktor podjęła pracę w macierzystej Uczelni w Zakładzie Metodyki Wychowania Fizycznego w Katedrze Teorii i Metodyki WF na Wydziale Wychowania Fizycznego w pierwszym na stanowisku asystenta, a w latach 2004-18 na stanowisku adiunkta. Od 1 stycznia 2019 roku, aż do dnia dzisiejszego Pani dr Dorota Olex-Zarychta jest zatrudniona jako adiunkt badawczo-dydaktyczny w Katedrze Wychowania Fizycznego i Adaptowanej Aktywności Fizycznej oraz jako członek Instytutu Nauk o Sporcie w tej samej Jednostce.

Dodatkowo, jeszcze w roku 2000 Kandydatka ukończyła Podyplomowe Studium dydaktyki Szkoły Wyższej w AWF w Katowicach, a w roku 2013: studia podyplomowe z Negocjacji Kryzysowych ze specjalnością negocjator służb mundurowych na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Śląskiego (UŚ) i w roku 2015 studia podyplomowe Administracji i Zarządzania na Wydziale Prawa i Administracji tego samego Uniwersytetu.

Pani dr Dorota Olexa-Zarychta wykazuje także dodatkowe zatrudnienie:

W latach 2007-2008 jako adiunkt (pracownik nieetatowy) w Katedrze Pedagogiki Wczesnoszkolnej Instytutu Pedagogiki UŚ w Katowicach, a w latach 2009-13 także na stanowisku adiunkta w Katedrze Pedagogiki na Wydziale Zarządzania Górnośląskiej Wyższej Szkoły Handlowej w Katowicach. W latach 2009-10 pracowała także na stanowisku adiunkta (pracownik nieetatowy) w Katedrze Pedagogiki Wyższej Szkoły Biznesu w Dąbrowie Górniczej.

2. Osiągnięcia w działalności dydaktycznej i na polu organizacyjnym

Zakres działalności dydaktycznej Pani doktor jest bardzo szeroki i obejmuje prowadzenie zajęć dydaktycznych ze studentami z następujących przedmiotów: Metodyka wychowania fizycznego, Komunikacja społeczna i negocjacje, Negocjacje i mediacje w praktyce pedagogicznej, Dydaktyka przedmiotowa wychowania fizycznego, Stymulacja psychomotoryczna dziecka w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym, Kształtowanie sprawności motorycznej dziecka, Teoria i metodyka nowoczesnych zajęć rekreacyjnych fitness, Edukacja zdrowotna. Habilitantka była także autorką niektórych programów wyżej wymienionych przedmiotów, przygotowała dla nich sylabusy, a także programy dla kursów instruktorskich organizowanych pod patronatem AWF w Katowicach oraz przedmiotów zajęć realizowanych w innych Jednostkach, w których prowadziła zajęcia.

Kandydatka wypromowała około 40 absolwentów studiów licencjackich i magisterskich oraz około 120 instruktorów rekreacji ruchowej ze specjalnością fitness w różnych formach gimnastyki.

Warto odnotować, że Pani doktor była także zaangażowana w prowadzenie kursów, szkoleń i warsztatów zarówno organizowanych przez macierzystą AWF w Katowicach, jak i UŚ w Katowicach czy przez Regionalny Ośrodek Metodyczny WOM w Katowicach.

Kandydatka wymienia też liczne organizacje i instytucje, z którymi współpracuje i gdzie ma okazję na popularyzowanie nauki i kultury fizycznej.

Na polu organizacyjnym Pani doktor aktywnie uczestniczyła w pracy na rzecz AWF w Katowicach, m.in. była członkiem Komisji dyscyplinarnej dla uczestników Studiów doktoranckich, członkiem Komisji Nagród dla nauczycieli akademickich, członkiem Wydziałowej Komisji ds. Nostryfikacji Dyplomów, członkiem Komisji Socjalnej, Przewodniczącą Zakładowej Organizacji Związkowej NSZZ Solidarność, członkiem Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej (na Wydziale WF), a także Sędzią Akademickiego Aerobiku Sportowego AZS i PZG.

Podsumowując, dotychczasowa działalność Kandydatki na polu dydaktyczno-organizacyjnym prowadzona w Akademii Wychowania Fizycznego w Katowicach, nie budzi żadnych zastrzeżeń, a wręcz zasługuje na uznanie.

3. Osiągnięcia w działalności naukowej

3a. Informacje ogólne

Z informacji bibliometrycznych wynika, że sumaryczny impact factor (IF) Kandydatki to 11,823, które są efektem opublikowania 6 prac, z czego 5 prac przypada na okres po uzyskaniu stopnia doktora, a jedna praca opublikowana w roku 2001 tematycznie związana jest z tematem doktoratu (IF=0,255 Biology of Sport).

Na dzień 18.01.2022 w oparciu o bazę Web of Science całkowita liczba cytowań artykułów Pani doktor wynosiła 25, w tym 20 to liczba cytowań bez autocytowań.

Indeks Hirscha na wskazaną wyżej datę to 2, zaś łączna liczba punktów MNISW/MNIE to 491,5.

Wskaźniki te, w mojej opinii, wskazują na niski poziom Osiągnięć, a przez to na słabą rozpoznawalność naukową Kandydatki w świecie nauki.

Należy podkreślić, że oprócz prac z listy JCR, Pani doktor posiada w swoim dorobku także jedenaście prace bez wskaźnika IF w tym w suplementach czasopism, opublikowanych po roku 2001. Od uzyskania doktoratu Kandydatka opublikowała także 1 monografię oraz 16 rozdziałów w monografiach, w tym dwa rozdziały opublikowane w wydawnictwach zagranicznych. Habilitantka jest też autorką lub współautorką streszczeń naukowych potwierdzających udział w konferencjach krajowych i zagranicznych.

W mojej opinii, jak na okres 20 lat od uzyskania stopnia doktora, całkowity dorobek publikacyjny Pani doktor jest umiarkowany.

3b. Opinia o Osiągnięciu naukowym

Habilitantka, na podstawie art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.), w oparciu o przedłożony wniosek o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauk o kulturze fizycznej, jako Osiągnięcie naukowe przedstawia trzyczęściową dokumentację, na którą składa się:

1. Zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne pt. „Koordynacja ruchowa i jej podłoże neurofizjologiczne w aspekcie lateralizacji kończyn człowieka”
2. Cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych pt. „Hiperbarczyna oksigenacja i jej wpływ na funkcjonowanie organizmu człowieka” oraz
3. Zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne pt. „Układ do monitorowania sposobu wykonywania ćwiczeń za pomocą ruchomego przyrządu do ćwiczeń”

Warto zaznaczyć, że trzy składowe Osiągnięcia, nie stanowią osiągnięcia monotematycznego oraz, co postaram się wyjaśnić w dalszej części opinii, także nie wszystkie mieszczą się w dyscyplinie nauki o kulturze fizycznej.

Pierwsza część Osiągnięcia naukowego Pani dr Doroty Olex-Zarychty: „Koordynacja ruchowa i jej podłoże neurofizjologiczne w aspekcie lateralizacji kończyn człowieka”

Na Osiągnięcie te składa się zrealizowany i rozliczony projekt badawczy o wyżej podanym tytule sfinansowany ze środków Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego o numerze N404 04531/2332 MNiSW. Projekt realizowany był w latach 2007-2009, a Habilitantka pełniła w nim rolę kierownika projektu i głównego wykonawcy. Projekt związany był z tematyką realizowaną w pracy doktorskiej i stanowił jego kontynuację i rozszerzenie. Na podstawie złożonych dokumentów, można wnioskować że Kandydatka była także autorką koncepcji projektu i z sukcesem zawnioskowała o jego sfinansowanie, a jako kierownik projektu sprawowała pieczę nad jego realizacją.

Opis zamieszczony w Autoreferacie od strony 2 do 43, to informacje o założeniach projektu, celu projektu, metodologii badań, wynikach badań oraz wnioskach z uzyskanych wyników. Opis kończy wykaz publikacji będących efektem projektu, na który składa się jedna monografia, dwie prace ze współczynnikiem IF i dwa rozdziały w monografiach. Pozycja trzecia i czwarta jest pozycją współautorską.

Główne założenia projektu

Głównym tematem badań w projekcie było zjawisko lateralizacji, przejawiające się w dominacji jednej z kończyn zarówno w obrębie kończyn górnych, jak i dolnych. Autorka wyszła z założenia, że dominacja ta jest najbardziej widoczna podczas wykonywania ruchów skomplikowanych, wymagających szybkości, precyzji, szybkiej reakcji i wysokiej ich częstotliwości, co z resztą zostało oparte na podstawie wcześniej opublikowanych danych. Tym, co według Kandydatki pozostawało do wyjaśnienia, była odpowiedź na pytanie skąd ta asymetria funkcjonalna kończyn podczas wykonywania koordynacyjnie skomplikowanych ruchów się bierze. Pani doktor założyła, że właśnie szybkość i dokładność wykonywania ruchów, a także relacje między tymi składowymi to wiarygodne odbicie sprawności procesów sterowania i regulacji ruchów. Postanowiono także sprawdzić, jak te zmienne kształtują się wraz z wiekiem. I na koniec, postawiono sobie także za cel, opracowanie skutecznej metody diagnostycznej pozwalającej na dokładne określenie dominacji funkcjonalnej w obrębie kończyn dolnych i górnych człowieka. W tym celu zaproponowano zestaw testów oceniających rodzaj i stopień asymetrii czynnościowej kończyn, opartych na badaniu funkcji centralnego i obwodowego układu nerwowego.

Dla realizacji założeń projektu posłużono się: 1) dla określenia lateralizacji (dominacji funkcjonalnej w obrębie kończyn górnych i dolnych), metodą ankietową (kwestionariusz ankietowy) z prostymi testami ruchowymi, zmodyfikowaną metodą ankietową dla dzieci oraz metodą samooceny dominacji; 2) dla oceny sprawności psychomotorycznej wykorzystano Wiedeński System Testowy (WST) i 3) dla określenia reakcji neurofizjologicznych, metodą analizy sygnałów EMG wywołanych drażnieniem wybranych nerwów bodźcem elektrycznym.

Uzyskane wyniki pokazały, że wybiórcze testy reakcji ruchowych nie wykazują większej przydatności w wyjaśnieniu mechanizmu lateralizacji funkcjonalnej. Pokazano także, że w przypadku dominacji funkcjonalnej kończyn górnych przydatnymi testami do jej określenia mogą być niektóre testy z systemu WST, tj. MLS: test wystukiwania (większa liczba uderzeń

oznacza rękę dominującą), celowanie (mniej błędów oznacza rękę dominującą), celowanie – czas reakcji (krótszy czas oznacza rękę dominującą) i DG- test decyzji, parametr czasu reakcji (krótszy czas reakcji oznacza rękę nie dominującą). Według Autorki badań zastosowane test pozwalają na zobiektywizowanie wyników oraz na uniknięcie sytuacji klasyfikowania badanego do grupy ambidekstrów, czyli osób o lateralizacji nieustalonej.

Opinia o projekcie

Skoro projekt uzyskał finansowanie, na bazie oceny eksperckiej, trudno byłoby go oceniać ponownie. Można jedynie uznać, że miał miejsce, że badania zostały przeprowadzone, uzyskano wyniki i że został zakończony na podstawie ponownej oceny eksperckiej.

W mojej opinii, przedstawianie go ponownie w prezentowanej formie, nie jest do końca trafnym pomysłem. Uważam, że podobnie jak inni Habilitanci, także Pani doktor powinna się skupić tu na efektach uzyskanego grantu, czyli wykazie publikacji opisujących uzyskane wyniki, wpływie tych wyników na rozwój nauki z dyscypliny nauk o kulturze fizycznej lub ewentualnie na uzyskanie finansowania na dalsze badania lub projekt wdrożeniowy. W zaprezentowanej dokumentacji można odnaleźć pierwszy z tych elementów, ale tylko połowicznie. Trudno dopatrzeć się, jakie wyniki zostały zawarte w poszczególnych publikacjach. Siła oddziaływania uzyskanych wyników z realizacji grantu, na podstawie przedstawionego spisu publikacji jest niewielka. Świadczą o tym dwie prace ze współczynnikiem oddziaływania IF równym 2,38. Pośrednio mówi o tym, także liczba cytowań prac Kandydatki.

Habilitantka podaje także, że efektem projektu był złożony wniosek ERC, obrona pracy magisterskiej, prezentacja na dwóch konferencjach, zaproszenie do grona recenzentów oraz komitetu wydawniczego czasopisma Neural Regeneration Research w lata 2008-12 oraz do umieszczenia rozdziału w wydawnictwie In Tech (Chorwacja).

Biorąc także pod uwagę edytorską stronę tego fragmentu Osiągnięcia naukowego, odnosi się wrażenie jakby analizowało się tekst będący wnioskiem lub sprawozdaniem z realizacji grantu. Bardzo dużo tu cytowań innych autorów, a niewiele Autorki tego projektu. Po drugie dużo uwagi położono na opis metodologii badań i analizę poszczególnych wyników, co jest właśnie istotne dla oceny realizacji projektu, ale chyba nie dla oceny opisu tej części Osiągnięcia naukowego. Zamieszczony tu opis powinien być syntetyczny i zrozumiały dla recenzenta, jak również winien przekonać czytelnika o wyjątkowości i ponadprzeciętnym wkładzie tego dzieła dla rozwoju nauk o kulturze fizycznej. Autorka odnosi nas także do

nieumieszczonych w tekście odnośników np. str 18 – „patrz tabela 5”, str. 19- „rozdział 7.1”; str 23- „9por tabela nr 9”, str. 24- „patrz wykres 18”, str. 26- „patrz tabela 14 oraz wykres 24 poniżej”, str. 31- „wykres 40”, „tabela 29”, „wykres 43” oraz „tabela 33”, str. 32 – „na wykresie 46”, str. 34- „tabela 42”. Przez to ma się odczucie, jakby zamieszczony tekst nie był dedykowany do Autoreferatu.

I na koniec, nigdzie w tekście nie odnalazłem informacji o zgodzie właściwej Komisji Bioetycznej na przeprowadzenie badań. Z racji prowadzenie badań reakcji neurofizjologicznych i wykorzystaniem do tego drażnienia wybranych nerwów bodźcem elektrycznym, tym bardziej w grupie dzieci, taka zgoda na badania wydaje się być konieczna.

Opinia końcowa o pierwszej części Osiągnięcia naukowego

Badania dotyczące zjawiska lateralizacji mieszczą się w zakresie nauk medycznych, nauk o zdrowiu i nauk o kulturze fizycznej. Przedstawienie projektu, jako Osiągnięcie naukowe, jest zgodne z przepisami Ustawy Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce z dnia 20 lipca 2018 r.. W mojej opinii, Kandydatka nie pokazała jednak, jaki przełom dokonał się za sprawą uzyskanych wyników w naukach o kulturze fizycznej. Uzyskanie grantu powinno być tylko narzędziem do realizacji zadań badawczych, co może przynieść sukcesy naukowe, a nie samym sukcesem w sobie. Szkoda również, że Kandydatka, będąca ekspertką w identyfikacji zjawiska lateralizacji, nie rozwinęła tego tematu w dalszych badaniach interdyscyplinarnych.

Druga część Osiągnięcia naukowego Pani dr Doroty Olex-Zarychty: cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych pt. „Hiperbaryczna oksigenacja i jej wpływ na funkcjonowanie organizmu człowieka”

W skład cyklu wchodzi następujące trzy prace:

1. Olex-Zarychta D. (2020) Hyperbaric Oxygenation as Adjunctive Therapy in the Treatment of Sudden Sensorineural Hearing Loss. *Int. J. Mol. Sci.* 21:8588.
2. Olex-Zarychta D. (2017) Improvement of human reaction time with hyperbaric oxygen therapy. *J. Med. Case Rep.* 3:26-28.
3. Olex-Zarychta D. (2017) Successful treatment of sudden sensorineural hearing loss by means of pharmacotherapy combined with early hyperbaric oxygen therapy: Case report. *Medicine (Baltimore)* 96:e9397.

Łączna wartość wskaźnika IF to 7,951. Publikacja pierwsza ma charakter pracy przeglądowej, a druga i trzecia to opis przypadku.

Tematyka tych prac dotyczy zastosowania tlenowej terapii hiperbarycznej (HBO) w leczeniu nagłego odbiorczego ubytku słuchu. Sama terapia HBO według Autorki może być stosowana jako terapia wiodąca lub uzupełniająca w celu leczenia określonej liczby schorzeń. Co więcej, metoda ta stosowana jest według zaleceń Europejskiego Komitetu Medycyny Hiperbarycznej i traktowana jest jako procedura medyczna. Terapia HBO polega na podaniu pacjentowi czystego tlenu w warunkach hiperbarycznych, co doprowadza do wzrostu ciśnienia parcjalnego tlenu w płucach pacjenta i do znacznego wzrostu jego stężenia w osoczu.

Kandydatka jest jedynym autorem pracy 2 i 3, w której opisuje, w jaki sposób zastosowana procedura doprowadziła do pełnej poprawy słuchu badanych. W pracy drugiej w wyniku samej terapii, w pracy drugiej w połączeniu z terapią kortykosteroidami. Te niezwykle efekty terapii niewątpliwie warte są nagłośnienia i dają podstawy do kontynuacji tych ciekawych badań.

Uwagi do Osiągnięcia drugiego

Mam niestety uwagi do tego Osiągnięcia. Po pierwsze, nie uważam że mieści się ono w zakresie tematycznej ocenianej dyscypliny naukowej, czyli w dyscyplinie nauk o kulturze fizycznej. To zdecydowanie zakres nauk medycznych, ewentualnie nauk o zdrowiu. Nie można zatem ocenić tych prac w aspekcie przedstawionego wniosku. Po' drugie, w drugiej publikacji została umieszczona w pracy informacja, że badania wykonano pod nadzorem medycznym, w przypadku pracy numer 3, takiej wzmianki brakuje, podobnie jak informacji o zgodzie Komisji Bioetycznej ds. Badań Naukowych. Jeżeli praca 2 i 3 ma charakter naukowy, to taka zgoda powinna być wprawdzie wydana. Jeśli to nie był eksperyment, a medyczny opis przypadku leczenia pacjenta, to dlaczego Pani dr Dorota Olex-Zarychta jest samodzielnym autorem tej publikacji i kto przeprowadził terapię. Jest to o tyle istotne, że pacjentowi podaje się czysty tlen, który o czym donosi sama Autorka Autoreferatu, przyjmuje formy wolnorodnikowe i może być destruktozem. Można się o tym przekonać analizując pracę numer 3. Szczerść naukowa, jaką wykazała Kandydatka w tej pracy (informacja o przejściowym negatywnym wpływie terapii na wzrok pacjenta) jest tu godna odnotowania. I na koniec uwaga *stricte* edytorska. Na stronie 43 Autoreferatu zaliczono do wolnych rodników takie związki jak: dysmutaza, katalaza i peroksydaza. To nie są wolne rodniki, a białka (enzymy) obrony antyoksydacyjnej i gwoli uściślenia ich pełne nazwy to: dysmutaza ponadtlenkowa, peroksydaza glutationu (pewnie o tę chodziło Autorce). Ponadtlenek podany na tej samej stronie to anionorodnik ponadtlenkowy.

Opinia końcowa o drugiej części Osiągnięcia naukowego

Choć przeczytałem załączone prace z niezwykłą ciekawością i uznaję ich wartość odkrywczą, nie mogę zaliczyć ich do Osiągnięcia naukowego Kandydatki z racji braku spójności tematycznej z dyscypliną nauki o kulturze fizycznej.

Trzecia część Osiągnięcia naukowego Pani dr Doroty Olex-Zarychty: Zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne pt. "Układ do monitorowania sposobu wykonywania ćwiczeń za pomocą ruchomego przyrządu do ćwiczeń"

W oświadczeniu na str. 59 Autoreferatu Kandydatka określa swój udział w wynalazku na 33% oraz podaje, że była współautorką projektu i współtwórcą wynalazku, pomysłodawcą i inicjatorem nawiązania współpracy z Zakładem Komputerowych systemów Biomedycznych Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Pozostali Autorzy wynalazku to prof. dr hab. inż. Zygmunt Wróbel i dr hab. inż. Robert Koprowski z UŚ w Katowicach. Wynalazek, pozwala na monitoring sposobu wykonywania ćwiczeń, w tym rehabilitacyjnych w warunkach niestabilności, dzięki zastosowaniu ruchomego przyrządu do ćwiczeń w postaci wydłużonego naczynia, częściowo wypełnionego cieczą. Układ ten może mieć szerokie zastosowanie szczególnie w treningu czucia głębokiego, czyli jako system treningu prewencyjnego przed kontuzjami. Układ składający się z kamer, czujników i markerów, ma wiele zalet i niewątpliwie może być przydatnym narzędziem w pracy nad koordynacją ze sportowcami czy pacjentami. Sądzę jednak, że zamieszczone na str. 59 zdanie „W ten sposób wynik projektu w postaci urządzenia pozwalającego na zobiektywizowaną ocenę ćwiczeń przyczynił się do procesu poprawy jakości życia i zdrowia ludzi” jest zdecydowanie przesadne. Choć patent na prototyp tego układu został uzyskany 11.08.2015 na rzecz Uniwersytetu Śląskiego, to brak jest informacji, jakie ma dziś zastosowanie i w jaki sposób przyczynia się do rozwoju nauki z zakresu nauk o kulturze fizycznej i nauk o zdrowiu i ogólnie zdrowotności społeczeństwa.

Opinia końcowa o trzeciej części Osiągnięcia naukowego

Fakt udziału Habilitantki w postanie wynalazku i jego opatentowanie, jest bezsprzeczny. Jego potencjalne zastosowanie zdecydowanie może przyczynić się do uzyskania ciekawych wyników badań i rozwoju nauki w dyscyplinie nauki o kulturze fizycznej. Jedyne, brak jest aktualnych informacji o zastosowaniu systemu w bieżących badaniach lub komercjalizacji wynalazku.

Podsumowując:

1. Trzy Osiągnięcia, przedstawione jako osiągnięcie naukowe habilitacyjne, nie są ze sobą powiązane wspólną tematyką badawczą.
2. Osiągnięcie pierwsze, opis otrzymanego grantu finansowanego przez MNiSW, mieści się w tematyce ocenianej dyscypliny, lecz nie ma znamion ponadprzeciętności, czego dowodem są efekty realizacji grantu charakteryzujące się niskim współczynnikiem oddziaływania na świat naukowy.
3. Osiągnięcie drugie, czyli cykl publikacji pt. „Hiperbarczyna oksigenacja i jej wpływ na funkcjonowanie organizmu człowieka”, tematycznie jest spoza obszaru dyscypliny nauki o kulturze fizycznej i nie może być zaliczone do Osiągnięcia habilitacyjnego we wskazanej dyscyplinie.
4. Współdziałł w opracowaniu wynalazku pt. ”Układ do monitorowania sposobu wykonywania ćwiczeń za pomocą ruchomego przyrządu do ćwiczeń” i jego opatentowaniu, jest bezsprzeczny. Pomimo dużego potencjału, brak jest na dzień dzisiejszy informacji o sukcesach naukowych lub komercyjnych Autorów wynalazku dzięki jego wykorzystaniu.
5. Wartość współczynnika IF prac Kandydatki oraz indeksu Hirscha jest na dzień złożenia dokumentacji niewielki.
6. Spośród trzech składowych wchodzących w skład Osiągnięcia habilitacyjnego, w mojej opinii, osiągnięcie numer trzy w największym stopniu może wpłynąć na rozwój nauk o kulturze fizycznej.
7. Biorąc pod uwagę całość przedłożonej dokumentacji trudno odnaleźć znaczący wpływ oddziaływania Osiągnięć na rozwój wskazanej dyscypliny naukowej.

3c. Opinia o pozostałej części dorobku naukowego

Na pozostałą część dorobku naukowego składa się 18 rozdziałów w monografiach, z czego 6 przypada na okres sprzed uzyskania stopnia doktora, w tym w 4 pracach Pani doktor jest 1 autorem. 14 rozdziałów zostało opublikowanych po tym okresie. W 10 rozdziałach Kandydatka figuruje na pierwszym miejscu, a w 4 rozdziałach jest współautorem.

Habilitantka, jako pierwszy autor, jest także autorką 2 prac naukowych ze współczynnikiem IF (o wartości łącznej 1,492). Jedna pozycja przypada na okres sprzed, a druga po uzyskaniu doktoratu. Jako pierwszy autor opublikowała także 11 prac (5 przed i 6 po uzyskaniu

doktoratu) oraz 7 jako współautor, z czego 6 po doktoracie w czasopismach nieposiadających współczynnika IF.

Rozpiętość tematyczna tych pozycji jest bardzo duża, bo sięga od tematyki negocjacji aż po oponiaka rdzenia kręgowego i nerwiaka osłonkowego. Widać, brak silnego umocowania Pani doktor w jednym temacie badawczym.

Dorobek ten świadczy o aktywności naukowej Badaczki, lecz niestety nie jest on zbyt bogaty.

3d. Pozostałe osiągnięcia

a) Wdrożenia - brak

b) Zgłoszenia patentowe- tak, jw.

c) Projekty naukowe

Kandydat uczestniczył w realizacji następujących projektów badawczych finansowanych ze źródeł zewnętrznych:

a. w roli kierownika projektu: jw.

„Koordynacja ruchowa i jej podłoże neurofizjologiczne w aspekcie lateralizacji kończyn człowieka”, projekt sfinansowany ze środków Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego o numerze N404 04531/2332 MNiSW. Projekt realizowany był w latach 2007-2009,

b. współwykonawca projektu krajowego: brak

Ponadto, Pani doktor Dorota Olex-Zarychta był także kierownikiem projektów badawczych „własnych” finansowanych przez AWF w Katowicach.

3e. Staże naukowe i współpraca międzyośrodkowa

Kandydatka nie wykazuje swojego udziału w naukowych stażach zagranicznych. Brała natomiast udział w stażach dydaktycznych w ramach programu ERASMUS+, 7 Ramowym Programie UE w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) i programu SOCRATES. Wykazuje także współpracę międzyośrodkową w ramach konsorcjum naukowego Uniwersytetu Śląskiego i Akademii Wychowania Fizycznego w Katowicach, czego efektem było uzyskanie patentu, o czym jest mowa wcześniej.

Analizując ten punkt działalności Kandydatki odczuwam niedosyt i sądzę, że ten element współpracy Pani doktor z naukowcami z ośrodków krajowych i zagranicznych mógłby być lepszy, co pomogłoby Kandydatce w dalszym rozwoju naukowym.

3f. Udział w zespołach eksperckich oraz recenzje artykułów

Kandydatka została zaproszona do grona recenzentów oraz członków komitetu wydawniczego czasopisma Neural Regeneration Research w latach 2008-12.

Brak informacji w załączonej dokumentacji o recenzowanych artykułach.

3g. Członkostwo w międzynarodowych lub krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych: brak informacji w załączonej dokumentacji

3h. Czynny udział w konferencjach naukowych w kraju i zagranicą

Pani dr Dorota Olex-Zarychta wskazuje czynny udział w 14 konferencjach naukowych, głównie krajowych.

3i) Rola Habilitanta, jako promotora pomocniczego: brak informacji w załączonej dokumentacji

3j) Popularyzacja nauki

To zdecydowanie bardzo silna strona działalności Pani doktor. Kandydatka wykazuje współpracę z Centrum Mediacji i Unią Regionalnych centrów Mediacji, AZS w Katowicach i we Wrocławiu, Instytutem Pedagogiki UŚ w Katowicach, Przedszkolem Miejskim nr 3 w Katowicach, Międzyszkolnym Ośrodkiem Sportowym i X LO w Katowicach, oddziałem PTNKF w Katowicach, Regionalnym Ośrodkiem Doskonalenia Nauczycieli „WOM” czy Urzędem Miasta także w Katowicach. We współpracy z tymi jednostkami Pani doktor podejmowała wiele cennych inicjatyw w tym również wiele organizacyjnych.

4. Nagrody i wyróżnienia

Kandydatka ośmiokrotnie została uhonorowana Indywidualną nagrodą Rektora AWF w Katowicach. Otrzymała także brązową odznakę „Za zasługi dla sportu” przyznaną przez Ministra Edukacji Narodowej i Sportu RP oraz wiele innych nagród, co świadczy o dużym zaangażowaniu Pani doktor w życie akademickie, naukowe i sportowe.

5. Podsumowanie

Na podstawie przeprowadzonej analizy „Osiągnięcia naukowego” Pani dr Doroty Olex-Zarychty składającego się z trzech nie związanych tematycznie części tj.

1. Zrealizowanego oryginalnego osiągnięcia projektowego pt. „Koordynacja ruchowa i jej podłoże neurofizjologiczne w aspekcie lateralizacji kończyn człowieka”
2. Cyklu powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych pt. „Hiperbarczyna oksygenacja i jej wpływ na funkcjonowanie organizmu człowieka” oraz
3. Zrealizowanego oryginalnego osiągnięcia projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne pt. „Układ do monitorowania sposobu wykonywania ćwiczeń za pomocą ruchomego przyrządu do ćwiczeń”

mogę stwierdzić, iż spełnia ono **tylko częściowo** kryteria określone w art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dn. 20 lipca 2018 Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce oraz biorąc pod uwagę także pozostałe osiągnięcia naukowe Habilitantki, uznaję przedstawienie Kandydatki do stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki o kulturze fizycznej za **nieuzasadnione i oceniam negatywnie**.

Uzasadnienie:

1. uzyskanie grantu naukowego ze środków zewnętrznych, bez wykazania poprzez publikacje znacznych jego efektów dla rozwoju nauki w prezentowanej dyscyplinie, jest niewystarczające dla uzyskania pozytywnej oceny. W załączonej dokumentacji brak jest dowodów potwierdzających przełomowość tego dzieła dla społeczności naukowej.
2. Brak możliwości zakwalifikowania tematyki zawartej w cyklu publikacji do wskazanej przez Habilitantkę dyscypliny naukowej.

Witaw JioRozki

Gdańsk, 30.12.2022r.